

SENTÈNCIA 22-04 DE 23 DE JULIOL DE 2004

Ponent M.I.: Sr. Josep Lluís VÀZQUEZ SOTELO

ANTECEDENTS DE FET

I.-RESULTANT: Que el Tribunal de Corts dictà sentència en data 2 de març de 2004, amb la següent part dispositiva:

"FALLEM: que hem de condemnar i condemnem ELOY G.E. com a responsable penalment en concepte d'autor dels delictes major continuat de tràfic de producte estupefaent èxtasis, del delicte major continuat de venda de producte estupefaent haixix, del delicte major continuat de consum de producte estupefaent diferent del cannabis i contravenció penal continuada de consum d'haixix, amb la concurrència de la circumstància atenuant de col·laboració amb la justícia, a la pena de SIS ANYS DE PRESÓ FERMA, multa de 2.000 Euros i EXPULSIÓ DEL PRINCIPAT PER UN TERMINI DE VINT ANYS.

Que hem d'absoldre i absolem ELOY G.E., de delicte major continuat d'introducció de producte estupefaent èxtasi i del delicte menor continuat d'introducció de producte estupefaent haixix de que venia acusat.

Que hem de condemnar i condemnem DAVID S.C., com a responsable penalment en concepte d'autor del delicte major continuat de venda de producte estupefaent diferent del cannabis, del delicte menor continuat d'introducció d'haixix pel propi consum i del delicte menor continuat de consum en grup d'aquest producte, sense la concurrència de circumstàncies modificadores de la responsabilitat penal, a la pena de TRES ANYS DE PRESÓ, dels quals DOS ANYS FERMS i la resta condicional, a la multa de MIL EUROS i a l'expulsió del Territori Andorrà per un termini de CINC ANYS.

Que hem de condemnar i condemnem SILVIA SORAYA C.R. com a responsable penalment en concepte d'autora, del delicte menor continuat d'introducció de producte estupefaent haixix pel propi consum i del delicte menor continuat de consum en grup d'aquest producte, sense la concurrència de circumstància modificadores de la responsabilitat penal, a la pena de NOU MESOS DE PRESÓ CONDICIONAL i multa de SIS-CENTS EUROS.

Se'ls condemna a tots ells al pagament de les despeses processals causades.

S'acorda la destrucció de la droga, intervinguda."

II.-RESULTANT: Que la sentència es recolza en els següents fets que declara provats:

"que el processat Eloy G.E., nascut el 20 de setembre de 1979, de nacionalitat espanyola i sense antecedents penals, des de l'any 2001 fins la data de la seva detenció, 11 de març de 2003, adquirí a una persona que no es troba a disposició d'aquest Tribunal pastilles d'èxtasi, per una quantitat global entre 4.000 i 5.000, pel preu d'uns 3 Euros la unitat que vengué posteriorment a un nombre de persones, pels volts de 200, a 6 Euros la unitat, obtenint un benefici de 15.000 Euros, havent també consumit el propi acusat de dit producte.

Durant el mateix termini de temps Eloy G.E. ha adquirit productes estupefaents haixix, uns 25 grams en almenys 20 ocasions i altres 200 grams a la mateixa persona més amunt referenciada destinant part a la venda i part al propi consum.

Arrel de la seva detenció, el Servei de Policia practicà un registre al domicili de l'encausat incautant-se 547 pastilles d'èxtasi, 19,60 grams d'haixix, una bàscula de precisió, un ganivet amb la fulla cremada i notes manuscrites amb noms i xifres de diners, corresponents a deutes pendents per venda de pastilles èxtasi.

Tanmateix entre els mesos de gener i març de 2003, el processat G.E. lliurà per la seva revenda, quantitats de pastilles que oscil·laven entre 30 i 50 al també processat David S.C., nascut el 26 d'octubre de 1979, de nacionalitat espanyola i sense antecedents penals, que les acceptà i destinà una part a la venda i una part al seu consum que realitzà en alguna ocasió amb la seva companyia i també Sílvia Soraya C.R..

L'acusat S.C. durant aquest termini ha introduït al Principat quantitats de 10 grams d'haixix cada 4 o 5 dies, pel seu consum i el de la seva companyia que efectuaven en llur domicili.

La processada Sílvia Soraya C.R., nascuda el 15 de setembre de 1980, de nacionalitat espanyola i sense antecedents penals, des del mes de setembre de 2002 fins al moment de la seva detenció 11 de març del 2003, ha consumit del producte estupefaent haixix en el seu domicili en companyia del processat S.C. així com diverses pastilles d'èxtasis que adquiria d'aquest.

Sílvia Soraya C.R. ha introduït en territori andorrà almenys en tres ocasions 5 grams d'haixix pel propi consum."

III.-RESULTANT Que contra la citada sentència s'interposà recurs pel Ministeri Fiscal així com per la defensa del processat Eloy G.E.. El Ministeri Fiscal assenyalà en la vista la importància del cas, que "no és un cas qualsevol", que a més a més d'haver servit per a mobilitzar molts diners, incideix en els nombrosos casos que es venen produint en el Principat sobre consum i tràfic de diverses drogues. Al·legà també que no procedia apreciar l'atenuant de col·laboració, perquè el processat es limità a confessar els fets una vegada detingut. Concreta el seu recurs en que la sentència sigui revocada per a que es condemni segons les penes que havia sol·licitat (10 anys de presó, multa de 3.000 euros i expulsió definitiva del Principat).

En el seu escrit de recurs el Ministeri Fiscal desenvolupa els arguments resumits en la vista. Sosté que davant els fets que la sentència declara provats, havent traficant el processat amb les drogues mitjançant la venda de 4.000 o 5.000 pastilles d'èxtasi, havent adquirit al menys en 20 ocasions 25 grams de haixix i 200 grams en una altra ocasió (sempre destinades en part a la revenda a altre persones i en part al seu propi consum) i havent incautat la Policia en la perquisició realitzada en el seu domicili 547 pastilles d'èxtasi, 19,60 grams d'haixix, a més a més de referències personals i instruments, la pena imposada la considera insuficient. Al·lega també que no pot estimar-se l'atenuant de col·laboració amb la justícia perquè el processat confessà els fets al veure's detingut i descobert, cosa per la qual segons la jurisprudència, no s'ha d'apreciar aquesta circumstància. Argumenta també que la circumstància que alguns dels fets confessats pel processat no haguessin estat recollits expressament en l'acte de processament, no pot influir en la pena a imposar perquè les infraccions per les que ha pogut ser acusat i condemnat tenen l'àmbit de càstig suficient per a imposar les condemnes sol·licitades. Assenyala també que en la celebració del judici oral la defensa del processat acceptà les penes accessòries de 3.000 euros de multa i expulsió definitiva del Principat, motiu pel qual la sentència ha de ser revocada al menys en aquest punt donada la conformitat mostrada per la representació del processat a les penes sol·licitades. Per tot conclou sol·licitant es revoqui la sentència per a imposar al processat la pena de 10 anys de presó, multa de 3.000 euros i expulsió definitiva del Principat.

IV.-RESULTANT: Que la representació i defensa del processat Eloy G.E., a més a més d'oposar-se al recurs del Ministeri Fiscal, formulà al seu torn recurs contra la

sentència. a) Contestant al recurs del Ministeri Fiscal la defensa del processat, com a recorregut, refutà els tres arguments del recurs, al·legant en síntesi, que ha estat encertada l'apreciació de la circumstància atenuant de col·laboració del sospitós amb la Policia i amb les Autoritats Judicials perquè no solament confessà els fets al ser arrestat i al practicar-se l'escorcoll amb la troballa de la droga, sinó que mostrà la seva col·laboració al facilitar a la Policia dades importants per a la investigació i identificació d'altres persones implicades i del distribuïdor de la droga. Al·lega també que la sentència no ha pogut condemnar el processat per alguns dels delictes (tipificats en els articles 297 i 298 del Codi Penal), perquè no foren compresos entre els delictes pels quals es dictà l'aute de processament, sense que el Ministeri Fiscal interposés recurs ni sol·licités l'ampliació del processament a aquells altres fets no recollits per l'aute, tal com diu la sentència ("sense que consti en autes cap altra resolució que amplii o modifiqui l'esmentat aute de processament"), cosa per la qual l'acusació posterior per aquells fets delictius vulneraria el principi acusatori. Abundant en aquest argument diu la defensa del processat que no pot compartir-se la tesi que sobre aquest punt sosté el Ministeri Fiscal perquè portaria a la conclusió de que els tipus delictius dels articles 297 i 298 del Codi Penal no tenen raó de ser, a l'ésser suficients els articles 161, 163. 169 i 350 del CP que inclourien els tipus delictius dels articles 297 i 298, que no han pogut ser aplicats en la sentència. Finalment, en relació amb les circumstàncies personals del processat, a les que es refereix el Ministeri Fiscal, sosté la seva defensa que ha tingut que enfrontar-se a situacions molt dures, entre elles la dramàtica mort de la seva mare en el Principat, fet que ha tingut que afrontar sol, al tenir la resta de familiars a Barcelona, i que fou decisiu per a que entrés en el mon de les drogues, circumstàncies que haurien de portar a la clemència abans que servir per a sol·licitar un agreujament de les penes. b) Com a recurrent, la representació del processat torna a al·legar que Eloy G.E. "no ha tingut una vida fàcil" ja des de la seva infància que es desenvolupà en una "família del tot desestructurada", amb la "separació traumàtica dels seus progenitors", cosa que el portà a "emigrar al nostre país juntament amb la seva mare, ara difunta", que començà a partir episodis depressius que el seu fill intentà ajudar-li a superar, ço que fou inútil perquè un dia decidí posar fi a la seva vida i fou a partir de llavors quan el processat caigué en una depressió profunda i s'introduí en el mon de les drogues, citant les informacions sobre tot

aquest procés que obren en poder del psicòleg J. RAMOS (del qual acompanya un informe mèdic amb l'escrit de recurs). La representació del recurrent conclou sol·licitant com a penes a imposar al processat, les de quinze mesos de presó ferma, quatre anys de presó condicional, multa de 3.000 euros i expulsió definitiva del Principat, concloent que fos acollit el seu recurs en aquests aspectes i desestimat l'interposat pel Ministeri Fiscal.

V.-RESULTANT: Que en el tràmit de la vista les parts recurrents informaren en recolzament de les seves pretensions impugnadores, resumint i insistint en els arguments ja exposats en els seus escrits, amb el qual els recursos quedaren vists per sentència, la que es basa també en els següents,

FONAMENTS DE DRET

I.-CONSIDERANT: Que segons es desprèn dels antecedents exposats, la sentència condemnà al processat (com autor d'un delictes major continuat de tràfic de productes estupefaents -èxtasi-, d'altre delictes major continuat de venda de producte estupefaent haixix i d'un delictes major continuat de consum de producte estupefaent diferent del cannabis, així com per una contravenció penal continuada de consum d'haixix, amb l'atenuant de col·laboració amb la justícia) a la pena de sis anys de presó ferma, multa de 2.000 euros i expulsió del Principat per un termini de 20 anys. Front a aquesta condemna fa recurs el Ministeri Fiscal sol·licitant que s'elevi la condemna a 10 anys de presó, multa de 3.000 euros i expulsió definitiva del Principat, al·legant la no concurrència de la circumstància atenuant abans indicada. S'aixeca també contra la sentència el recurs del processat el qual sol·licita se li imposin les penes de quinze mesos de presó ferma, quatre anys de presó condicional, multa de 3.000 euros i expulsió definitiva del Principat. La diferència entre les dues posicions es redueix a la duració de la pena de presó i a la seva modalitat de "ferma". En quant a les penes accessòries de multa de 3.000 euros i expulsió definitiva del Principat, les dues parts mostren el seu acord, havent-se produït -com assenyala el Ministeri fiscal- en la primera instància del judici una conformitat o "aplanament" per part de la defensa a aquestes dues penes (potser explicat perquè el processat té la seva família a Barcelona). Respecte a aquest punt pot advertir-se una contradicció en les peticions de la defensa del processat en quant sol·licita a la vegada la desestimació del recurs

del Ministeri Fiscal i que se li imposin les dues citades penes accessòries de multa de 3.000 euros i expulsió definitiva, amb les quals es mostrà conforme. En aquest extrem donada la conformitat de la defensa del processat, ha de ser acollit el recurs del Ministeri fiscal, procedint revocar la sentència per a elevar les penes accessòries, imposant la multa en quantia de 3.000 euros i l'expulsió del processat amb caràcter definitiu del Principat.

II.-CONSIDERANT: Que en quant a l'atenuant de col·laboració amb la justícia (que, lògicament s'estén a la col·laboració prestada a la policia en les investigacions i descobriment dels fets i de les persones responsables), malgrat les raons aportades per la representació del Ministeri Fiscal en el seu recurs i de la precisió que realitza la sentència en el tercer Considerant (que ressalta la utilitat de les declaracions del processat per a la investigació dels fets, encara que "no així la conducta duta a terme durant l'escorcoll practicat al seu domicili, d'acord amb les declaracions dels agents intervinents"), cosa per la qual ha de ser confirmat el criteri de la sentència, per la reconeguda utilitat de les seves manifestacions per a facilitar el descobriment dels fets i de les persones responsables.

III.-CONSIDERANT: Que l'últim motiu de recurs del Ministeri Fiscal es refereix a apujar la pena de presó, per a substituir els sis anys que estableix la sentència pels deu que se sol·liciten. Sobre aquest punt es comparteix la preocupació del Ministeri Fiscal quan destaca la gravetat dels fets que, tenint en sí mateix indubtable transcendència social, són especialment preocupants en un país de les dimensions i característiques d'Andorra. Els Tribunals andorrans no han deixat d'imposar condemnes severes per fets com els que han estat jutjats en la causa objecte del present recurs, condemnes que aquesta Sala Penal freqüentment ha confirmat, com molt recentment la dictada en una espècie de macrojudici seguit per delictes relacionats amb el tràfic i consum d'estupefaents(Rotlle 36/03). No obstant, tenint en compte l'acceptació de l'atenuant, que per raons tècniques no s'ha pogut condemnar per tots els delictes objecte d'acusació i que la sentència ha imposat una pena de presó de llarga duració (que haurà de servir per a contribuir a la rehabilitació del processat) completada en aquesta sentència amb la pena de multa i la expulsió definitiva, mútuament acceptada, es considera que la resposta penal és proporcionada a la transcendència dels fets jutjats. Per tot el qual,

procedeix confirmar en aquest punt la sentència recorreguda.

IV.-CONSIDERANT: Que en quant al recurs interposat per la defensa del processat Eloy G.E., procedeix la seva desestimació per quant les soles circumstàncies personals i les del seu entorn familiar, encara que hipotèticament hagin pogut influir en la situació psicològica que el portà a cometre les infraccions delictives, manquen de significació jurídica per a modificar la sentència, tal com es pretén en el recurs presentat, que en conseqüència ha de ser desestimat.

V.-CONSIDERANT: Que no procedeix la imposició de les costes processals causades pel recurs.

Vistes la Constitució, El Codi Penal, el Codi de Procediment Penal, la jurisprudència d'aplicació, i altres fonts del Dret del Principat d'Andorra,

La Sala Penal del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

D E C I D I M

1.- Estimar parcialment el recurs interposat pel Ministeri Fiscal contra la sentència dictada pel Tribunal de Corts en data 2 de març de 2004 en la causa 59bis-2/03 en la que s'interposà el recurs que ha donat lloc a la formació del present Rotlle 12/04, i en conseqüència,

2.- Revoquem parcialment la citada sentència únicament en el sentit de substituir les penes accessòries que estableix per la multa de 3.000 euros i per l'expulsió definitiva del Principat, sol·licitades pel Ministeri Fiscal, i a les que ha donat la seva conformitat la defensa del processat.

3.- Desestimar el recurs interposat per la representació i defensa d'Eloy G.E. i en conseqüència, confirmem la sentència en quant a la condemna a sis anys de presó ferma i als demés pronunciaments de la sentència no afectats per la revocació parcial indicada.

4.- Declarar d'ofici les costes processals causades pel recurs.

5.- Retornar la Causa al M. Iltre. Tribunal de Corts,
amb certificació de la present Sentència, per al seu
compliment i execució.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament
jutjant, ho manem i signem.